

El poder econòmic valencià en noms

Onze homes, lligats a diversos sectors i amb interessos polítics diferents controlen les institucions empresarials valencianes, les cinc cambres de comerç, les federacions empresarials provincials així com la Fira Mostrari Internacional i la Borsa de València.

Albert Vicent

Pedro Agramunt Font de Mora, 37 anys, casat amb Carmen Sáez Merino, conseller de Textiles y Confecciones Europeas (Tycesa) i administrador únic de Jean Fashions Espana, SA, és, a hores d'ara, la pedra angular de l'empresariat valencià. President de la Confederación Interprovincial de Empresarios de la Región Valenciana (CIERVAL) i de la Confederación Empresarial Valenciana (CEV), Agramunt és la veu de la CEOE al País Valencià. De fet, ocupa un dels càrrecs de vocal al comitè executiu.

Agua amb fermesa els enfrontaments amb els socialistes, bé siga per a reivindicar l'autopista Madrid-València, bé per a criticar la

substitució de Salvador Fernández Calabuig al capdavant de la Caixa d'Estalvis de València.

Els observadors polítics desfullen la margarida sobre quin serà el destí polític d'aquest home que fins ara s'ha esforçat, sobretot, per fer de la CIERVAL un interlocutor vàlid davant del president de la Generalitat valenciana. Per a Agramunt, qualsevol tema econòmic és polític i per això des del PSPV se'l veu com una amenaça latent si aconsegueix articular l'empresariat al voltant d'una opció política.

Unió Valenciana i el Partit Popular veurien amb satisfacció la seua inclusió en les llistes electorals dels pròxims comicis i ell ha anat aproximant-se cada vegada

més als populars. Així i tot, ningú sap quines decisions de la CEV responen a la voluntat d'Agramunt o bé son conseqüència dels consells de **Luis Espinosa**, secretari general de la CEV, i autèntic cervell de les operacions d'abast.

De fet, les decisions de la CEV son l'última anella d'una cadena de pressions que solen iniciar-se en la Asociación Valenciana de Empresarios (AVE) que en el passat presidí Pedro Agramunt i que ara capitaneja **Federico Félix**, president de la Federació Empresarial Agro-alimentària i vinculat a l'empresa avícola José Martínez Roselló, SA.

Autèntic club de pressió de la patronal, AVE és aproximadament el poder en l'ombra del sector més

radical de l'empresariat, si bé el seu àmbit d'actuació, limitat a la demarcació de València, li impedeix abordar operacions de més altura. Es per això precisament que entre els seus objectius figura l'ampliació del seu radi d'acció a tot el País Valencià. Al voltant del triangle Agramunt-Espinosa-Félix s'originen totes les operacions d'acossament contra el PSPV alhora que s'ha aconseguit donar una imatge homogènia de l'empresariat que no respon totalment a la realitat.

Junt amb Pedro Agramunt, els altres dos caps visibles de la patronal són **José Llorca**, president de la Confederación de Empresarios de Alicante (COEPA) i **José Roca Vallés**, homòleg a Castelló. El primer combina les reivindicacions empre-

El bo i millor de l'empresariat del país s'ha reunit a Oriola per a pactar un projecte coherent.

Eliseo Quintanilla. President del Consell Regional de Cambres de Comerç i president de la Cambra de Comerç d'Alacant.

Enrique Silla Criado. President de la Cambra Comerç de València.

Francisco Arenós Bort. President de la Cambra de Comerç de Castelló.

Francisco Blanes Santonja. President de la Cambra de Comerç d'Alcoi.

José Antonio Sánchez. President de la Cambra de Comerç d'Oriola.

sarials amb una ferma resistència cap al centralisme valencià i la consegüent marginalitat d'Alacant en el mapa de forces político-econòmiques. Ha fet del tema de l'aigua arma de batalla i farà costat a Agramunt en la mesura que aquest estiga disposat a donar-li protagonisme en els temes locals.

Menys bel·ligerant, José Roca ha fet front comú amb

el president de la Cambra de Comerç de Castelló, **Francisco Arenós Bort** —delegat de Productos Químicos Franco Española, SA—. Tots dos s'alineen amb les tesis del Partit Popular i reclamen per a Castelló les històriques reivindicacions: una escola empresarial, el transvasament de l'Ebre, més inversions per al port i la regeneració del litoral.

Junt amb la Cierval, més tendent a operacions d'abast polític, les 5 cambres de comerç que integren el Consell Regional han actuat en els darrers mesos com atenuant de les radicals pretensions dels homes d'Agramunt. Així, han desmuntat la bomba de rellotgeria que hauria significat convertir la cimera d'Oriola en una proclama antiso-

cialista. El president del Consell regional, **Eliseo Quintanilla Almagro** —49 anys, lligat a empreses del sector químic i també president de la Cambra de Comerç d'Alacant— ha fet de pragmàtic, si bé ha tancat files amb José Llorca en les reivindicacions alacantines.

Amb Eliseo Quintanilla s'ha alineat el seu homòleg en la Cambra de Comerç de

Pedro Agramunt Font de Mora. President de la Confederación Interprovincial de Empresarios de la Región Valenciana (CIERVAL), president de la Confederació Empresarial Valenciana.

José Llorca. President de la Confederación de Empresarios de Alicante.

José Roca Vallés. President de la Confederación de Empresarios de Castellón.

Francisco Trullenque Sanjuán. Síndic President de la Borsa de Comerç de València.

Federico Félix. President de la Asociación Valenciana de Empresarios.

Ramón Cerdà. President de la Fira mostrari Internacional de València.

València, **Enrique Silla Criado** —43 anys, ex-alcalde de Bunyol, president de Paperera Silla i vice-president de l'Associació Regional Valenciana de Fabricants de Paper—. Malgrat ser un home col·locat per Agramunt al capdavant de la institució, s'ha mantingut més prop de Quintanilla.

Al voltant d'aquestes dues columnes vertebrals

—CIERVAL i Cambres de Comerç— apareixen dos homes lligats a tot l'esquema empresarial valencià. El primer, **Francisco Trullenque Sanjuán** —60 anys i síndic president de la Borsa de Comerç de València— va ser un dels promotors de la desapareguda Coalición Valenciana, junt amb l'ex-president autonòmic Enrique Monsonís i l'empresari

Francisco Domingo. Promotor de la Fira dels Diners i principal interessat en la constitució d'un banc valencià, no descarta el seu pas a la política dins dels corrents empresarials que estan amb Unió Valenciana.

Queda, finalment, **Ramón Cerdà** —59 anys i empresari del moble—, president de la Fira Mostrari Internacional de València

(FIMI). Ramón Cerdà és, possiblement, de tots els protagonistes el que pitjors relacions té amb el sector dur de la CEV. Deu massa a la Generalitat valenciana, la presidència que ocupa i un aval de 2.000 milions de pessetes per a ampliar les actuals instal·lacions de la Fira, i aquesta circumstància ha fet que s'aproximara als socialistes. □